

ἐσάλπισα τὴν σάλπιγγα τῶν ἐθνικῶν ἀγῶνων...
 οἶς ἕκαμα μονάχος μου δουλειᾶς καὶ χάρες τόσαις...
 πρὸς χάριν μου θὰ πάρετε τῆς χίλιαις πενταχόσαις...
 καὶ τώρα μένω μόνος μου, κί' ἔλεος ριγῶν καὶ τρέμων
 φωνάζω γιὰ τὸ στάτους κρό, τὸ ἄντε καὶ τὸν Αἴμον.

Τοιοῦτος πατριωτισμὸς εἰς κόρακας ἐρρέτω...
 ἐν τούτοις νέον ζήτημα ἐμπιστοσύνης θέτω...
 ἀλλὰ τί βλέπω ;... πῶς ;... κανεὶς δὲν μὲ καταψηφίζει ;
 ὡς ἄνθρωπον φερέγγυον καθεὶς μ' ἀναγιωρίζει ;...
 ἐμπιστοσύνην ἔλοι των ἐκφράζουν μ' ἕνα στόμα...
 ὦ! νάτους !.. μὲ μετάνειαν γυρίζουν εἰς τὸ κόμμα...
 ἔλατε, φίλοι φίλιτατοι, ἔλατε, πατριῶται...
 ἐμπιστοσύνης ἀσπασμὸν 'στὸν Δεληγιάννη δότε...
 ἔλατε νὰ ροφήσωμεν καμμιὰ ζεστή σουμάδα,
 καὶ νὰ σκεφθῶμεν δι' αὐτὴν τὴν τλήμονα 'Ελλάδα,
 νὰ ἴσωμεν τὸ στάτους κρό καὶ τὰς ἰσορροπίας,
 τὰ δάνεια, τοὺς φόρους μας καὶ τὰς χρεωκοπίας.

Πλὴν τί ἀκούω ;... θέρυβον καὶ σύγχυσιν μεγάλην !.
 νά ! ὁ Δραγούμης πιάνεται 'στὶ λόγια μὲ τὸν 'Ράλλη...
 ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ κύριος Τρικυπὴς ἀγριεύει...
 ἰδέ!.. ἰδέ!.. 'στὴν θέσιν του ἀνίσυχος σαλεύει...
 'Αγαπητὲ Χαρίλαε, κατὰ κοράκιον ἔρρε...
 Μαυρομαρᾶ, τί κάθεσαι ;... τὰς ἀνακρίσεις φέρε...
 Μή, κύριε Χαρίλαε, φουσκώνης σὺν τουλοῦμι...
 σοῦ λέγω, περίρισε ὀλίγο τὸν Δραγούμη,
 γιὰτὶ ἀλλοιῶς τὸν πόλεμον ἀμέσως θ' ἀναθάλω,
 καὶ Κατηγορητήριον 'στὴ μέση θὰ σοῦ βγάλω...
 Μὴ τὴν ἐμπιστοσύνην σου μοῦ ἀποσύρης τώρα,
 διότι σοῦ ὀρκίζομαι τὰ βγάξω εἰς τὸ φόρα...
 Εἶναι τῶντι κρίσιμοι καὶ σθεραὶ ἡμέραι...
 τὰς ἀνακρίσεις τοῦ Σουρή, Μαυρομαρᾶ μου, φέρε...

Μὰ νά ! μιὰ διακοίνωσις ἐκ μέρους τοῦ Χαμίτη...
 ὁ Πρόξενος Ζυγομαλάς ἐδιώχθη ἀπ' τὴν Κρήτη...
 Ζυγομαλάς !... ὦ ὕψιστε, ποῖον φρικῶδες δράμα !..
 τί θορυβῶδες ὄνομα καὶ προσφιλὲς συνάμα !..
 πρῶτον αὐτὸ ἀπύλωτον μοῦ ἤνοιξε τὸ στόμα...
 πρῶτον αὐτὸ ἐπέφερε τὸ σχίσμα εἰς τὸ κόμμα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ φεύγη ἕνας κί' ἄλλος,
 κί' ἐπῆλθε ὁ ἀναβρασμός, ἡ ἔξαψις κί' ὁ σάλος,
 καὶ τώρα τοῦτο ἴδιον μ' ἐξερεθίζει πάλιν
 καὶ μ' ἀναγκάζει νὰ σκεφθῶ τὴν Τουρκομάχον πάλιν...
 'Αλλ' ὄχι... δὲν σοῦ γίνεται, Σουλτάνε, τὸ χατήρι...
 ὁ Δεληγιάννης διὰ σὲ τὸ ξίφος δὲν θὰ σύρη...
 κί' ἂν ἀπὸ σὲ ξεκουμπισθοῦν οἱ πρόξενοί μας ἔλοι,
 ἂν καὶ αὐτὸν τὸν πρέσβυ μας τὸν διώξῃς ἀπ' τὴν Πόλι,
 κί' ἂν ἔλους χειροπόδαρα, Σουλτάνε μου, τοὺς δέσσης,
 ἐγὼ μαζί σου δὲν χαλῶ τὰς φιλικὰς μου σχέσεις...
 θέλω νὰ εἶμαι φίλος σου, καλὰ ἐννήσέ το,
 κί' ἂν μὲ θυμώσης, ζήτημα ἐμπιστοσύνης θέτω...
 'Αγκιὰχ ἐφέντη, πρόφθασε, κί' ὁ Θεοδώρης κλαίει...
 χαιρετισμοὺς πολλοὺς πολλοὺς καὶ 'στὸν Μουνίρ τὸν Μπέη...

Σάββα Πασσᾶς... Ζυγομαλάς... φωτιά... οἰκονομία...
 Μαυρομιχάλης... δάνεια... Σαράντα... τρικυμία...
 συζητήσεις περὶ καπνεῦ καὶ τοῦ μονοπωλίου...
 Δραγούμης... Ράλλης... πόλεμος... ἐξόδη 'Απριλίου...
 Φιλήμων... Γάλλοι... Σύλλογος τῶν ἐθνικῶν γραμμάτων...
 ὁ Παππαμιχαλόπουλος... συνεισφοραὶ χρημάτων...
 φωναὶ καὶ κτύποι δυνατοὶ πολεμικοῦ τυμπάνου...
 καὶ ἄλλη διακοίνωσις ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου...
 τί κάθεσαι, Μαυρομαρᾶ ;... τὰς ἀνακρίσεις φέρε...
 ἐμπιστοσύνης ζήτημα... 'Ελλάς πατρίς μου, χαιρε...
 'Ὡ τύχη, τύχη ἀστατος... ὦ! νὰ μὴν ἐγεννώμην...
 ἢ κάλλιον ν' ἀπέθνησκον καὶ νὰ μὴν αἰσθανόμην...
 ὦ! φέρετέ με γρήγορα ἐντὸς κοιμητηρίων.
 καὶ γράφετε 'στὸ μάρμαρον τὸ κατηφές καὶ κρύον...
 ἀλλ' ὄχι, μή, μὴ γράψετε... δὲν θέλω ἀνδριάντα...
 μακρὰν μου κί' ὁ Ζυγομαλάς... μακρὰν μου κί' οἱ Σαράντα...
 ἄς μὴν ἀκούω τίποτε, ἢ ἔπαινον ἢ ψόγον...
 ἔχω ἀνάγκην ἰατρῶν... πρὸ πάντων φρενολόγων...

(Εὐθύς πρὸς τὸ παράθυρον παράφορος πηδᾷ,
 ἀλλ' ὅμως ἀναστέλλεται καὶ τρέχων τραγουδᾷ):

« Δὲν μὲ ἀρέσει τῆς μάχης πλεόν
 οὐδὲ τῆς λόγῃ, οὐδὲ τὸ αἶμα,
 καὶ ν' ἀποθάνω θέλω ἐκπνέων
 εἰς Τράκα στήθος ἀγαπητόν,
 πρὸς τοὺς Σαράντα στρέφων τὸ βλέμμα
 κί' ἐμπιστοσύνης ψήφον ζητῶν. »

Σύστασις ποιημάτων,
 παντοῦ προσφιλεστάτων.

Διὰ τύπου κομψοτάτου, ἐπὶ χάρτου δὲ καλλίστου,
 ἐξεδόθησαν τὰ ἔργα ἐνὸς ψάλτου ἀειμνήστου,
 τοῦ θερμοῦ Β α σ ι λ ε ι ἄ δ η, τῆς γλυκειᾶς ἀηδόνας,
 κί' ἄς τὰ πάρη κάθε λάτρης τῶν Μουσῶν τοῦ 'Ελικῶνος.
 Καὶ γιὰ νᾶχετ' ἕνα τέτοιο 'στὰ βιβλία σας στολίδι,
 σῦρτε 'στοὺς βιβλιοπώλας καὶ 'στὸν Παρασκευαῖδη.

Σύστασις κἄνω
 γιὰ τὸν Μπονάνο.

'Στοῦ Σπύρου τοῦ Μπονάνου, εἰς τὴν ὁδὸν 'Ερμού,
 θὰ εὑρετε καπέλα ὠραία τοῦ σουρμού,
 πτερὰ καὶ γαρνιτούρας, χίλιων εἰδῶν κορδέλαις,
 λουλούδι γιὰ καπέλα καὶ διαλεκταὶς δαντέλαις.
 'Επίσης θὰ εὑρήτε καὶ ἄνθη γιὰ κυρίας,
 στεφάνους κί' ἀνοδοέμας, καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

Νέον δράμα ἐξεδόθη ὑπὸ τίτλον « οἱ Σουλιῶται »,
 κί' ἀγοράσετε καὶ τοῦτο, ἐὰν ἦσθε πατριῶται.

'Ο φοβερός Καθρέπτης μ' ἀστεία τῆς ἡμέρας
 θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρη τὸ αὔριον ἐσπέρας.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
 τοῦ Σταυριανοῦ κατέδη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ τῆς βρόμαις τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν « Εὐφρονοῦντων » — νύκτα 'μέρα συζητοῦντων,
 μὲ μπακλόηδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλους τόσους,
 μ' οὐρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαιδοῦρια.